Οι φασίστες ανασυντάσσονται. Να τους σταματήσουμε!

- *Του* ***Στέλιου Φαζάκη***

Η πρώτη δίκη των ναζί της Χρυσής Αυγής ολοκληρώθηκε τον Οκτώβρη του 2020 με την απαγόρευση λειτουργίας του ναζιστικού κόμματος -που χαρακτηρίστηκε εγκληματική οργάνωση- και την καταδίκη των περισσότερων κατηγορουμένων για συμμετοχή σε αυτή, ενώ βαρύτερες ήταν οι ποινές σε όσους ήταν στη διεύθυνση της οργάνωσης. Για τα θύματα και τους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής ο δικαστικός αγώνας ήταν ένας άθλος και σε μεγάλο βαθμό δικαιώθηκε. Υπήρξαν όμως εγκλήματα που παραγράφτηκαν λόγω χρονικής παρέλευσης, άλλα που υποβαθμίστηκαν και άλλα πολλά που δεν έφτασαν ποτέ στο δικαστήριο.

Από τον Ιούνιο του 2022 έχει ξεκινήσει η δίκη σε δεύτερο βαθμό στο Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών. Πρόκειται ουσιαστικά για μια νέα δίκη, από την αρχή, και χρειάζεται πάλι η επαγρύπνηση του κινήματος και η στήριξη των θυμάτων και των δικηγόρων που δίνουν τη δικαστική μάχη. Ήδη, την ημέρα της έναρξης στις 15 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωση στο Εφετείο, δηλώνοντας τη συνέχιση του αγώνα μέσα και έξω από τη δικαστική αίθουσα.
Χρειάζεται διαρκής προσοχή για τυχόν παρεμβάσεις από την κυβέρνηση της ΝΔ, που προστάτεψε στο παρελθόν τους φασίστες και διατηρεί μαζί τους μεγάλες «συγγένειες» και «συμπάθειες». Υπήρχαν και θα υπάρχουν πιέσεις για να πέσουν οι χρυσαυγίτες στα «μαλακά». Ένα παράδειγμα είναι ότι ακόμα και αυτή τη στιγμή αφήνουν τον Κασιδιάρη να βγάζει διαγγέλματα ρατσιστικού μίσους και να απειλεί μέσα από τη φυλακή, ενώ διαβεβαίωναν ότι θα σταματούσαν αυτή τη δράση του, σύμφωνα με τον νόμο, εδώ και έναν χρόνο.

Ενδοφασιστικοί ανταγωνισμοί και προσπάθειες ανασύνταξης

Η διάλυση της Χ.Α. οδήγησε τον ευρύτερο χώρο των φασιστών και ακροδεξιών σε απότομη κατάρρευση. Η «συντροφική» σχέση των στελεχών της Χ.Α. διαλύθηκε κι αυτή, με το ξεκίνημα της δίκης. Ο καθένας προσπάθησε να σώσει το τομάρι του, καρφώνοντας και ρίχνοντας την ευθύνη στους άλλους. Είναι όμως εντυπωσιακό ότι την ίδια στιγμή που μυξόκλαιγαν στο δικαστήριο αποποιούμενοι κάθε πράξη και ευθύνη, ταυτόχρονα ξεκινούσαν τους διαγκωνισμούς για τη θέση του ηγέτη στο κοντινό μέλλον. Μιχαλολιάκος, Λαγός και Κασιδιάρης έχουν γίνει εχθροί, και καθένας θα ήθελε να ηγεμονεύσει σε μια μελλοντική ανάκαμψη.

Στη διάρκεια των δύο χρόνων που πέρασαν από την πρώτη καταδίκη τους, προσπάθησαν να ηγηθούν στο «κίνημα» των αντιεμβολιαστών παρεμβαίνοντας στον «λαό» θρησκόληπτων, εθνικιστών και συνωμοσιολόγων με τη χαρακτηριστική τους ευελιξία. Γνωρίζουν πολύ καλά πώς να απευθύνονται σε ένα κοινό που δεν ψάχνει λογικά επιχειρήματα, εύκολα διαχειρίσιμο, που δεν καταλαβαίνει ποιους εξυπηρετεί στην πραγματικότητα. Η φασιστική ιδεολογία και δράση βρήκε ευνοϊκό πεδίο στην πανδημία, όπως και προηγούμενα στα μνημονιακά, αντιλαϊκά μέτρα της τελευταίας δωδεκαετίας, συνεχίζοντας να διαβρώνει την πολιτική αντίληψη ενός σημαντικού κομματιού του λαού, που θεωρούσε τη Χ.Α. αντισυστημικό κόμμα και εξακολουθεί να βλέπει σε αυτόν τον χώρο μια «απάντηση στην προδοσία» των αστικών κομμάτων.

Δυστυχώς, τα στελέχη της Χ.Α. είναι εδώ και συσπειρώνουν το ακροατήριό τους.

Φασίστες με γραβάτες

Οι φασίστες επιδιώκουν την επανείσοδό τους στη Βουλή. Η καλύτερη επίδοση της Χ.Α. ήταν τον Μάιο του 2012, όταν έλαβε ποσοστό 6,9%. Σήμερα, τον χώρο της άκρας δεξιάς εκπροσωπεί στη Βουλή η «Ελληνική Λύση» του Κυριάκου Βελόπουλου, αλλά εκφράζει μόνο ένα μέρος των ψηφοφόρων της ακροδεξιάς και φαίνεται δημοσκοπικά να βρίσκεται γύρω στο 3%. Επίσης, ένα ποσοστό ψηφοφόρων και πολιτευτών έχουν επιστρέψει στη Ν.Δ., που με τον

Μητσοτάκη αρχηγό ασκεί την πιο ακροδεξιά διακυβέρνηση μετά την μεταπολίτευση. Έτσι, κάνουν τους λογαριασμούς τους και βλέπουν ότι παίρνοντας πίσω ένα μέρος από τις παραπάνω ψήφους και μαζεύοντας τα «ορφανά» της Χ.Α., θα μπορούσαν να επανεκλεγούν στις επόμενες βουλευτικές εκλογές.

Την πιο μεθοδική δουλειά κάνει ο Κασιδιάρης, ο οποίος από την αρχή της ανόδου της Χ.Α. έδειξε τη φιλοδοξία του να ηγηθεί, εμφανιζόμενος ως ο πιο σκληρός από τα στελέχη, με λόγια και με έργα.
Από τον Μάιο του 2020, πριν την καταδίκη, κατήγγειλε τη ΧΑ… ως «φασιστική» και «ναζιστική», ήρθε σε οριστική ρήξη με τον Μιχαλολιάκο και ίδρυσε τους «Έλληνες για την πατρίδα». Γνώριζε ότι ακόμα κι αν φυλακιστεί, που ήταν η πιο πιθανή εξέλιξη, θα μπορούσε να διευθύνει μια νέα οργάνωση μέσα από τη φυλακή. Πράγματι, με νόμο του Βορίδη, ακόμα και πρωτόδικα καταδικασμένοι για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, δε μπορούν να είναι αρχηγοί κόμματος, μπορούν όμως να είναι υποψήφιοι βουλευτές «σύμφωνα με το Σύνταγμα».
Ο Κασιδιάρης θα προσπαθήσει να κάνει πραγματικότητα το παλιό σχέδιο μιας αποδεκτής από το σύστημα «σοβαρής Χρυσής Αυγής», με ένα διαφορετικό προσωπικό προφίλ από εκείνο του «Ράμπο» που έδειχνε μέχρι τώρα. Έβαλε λοιπόν κοστούμι και γραβάτα πάνω από τη σβάστικα που είναι χαραγμένη στο δέρμα του και παριστάνει τον «κανονικό» πολιτικό. Προσπαθεί να αντιγράψει το προφίλ της «Λέγκας» του Σαλβίνι και του «Εθνικού Μετώπου» της Λεπέν. Έστω και ένα μικρό μέρος της δικής τους εκλογικής επίδοσης θα ήταν υπεραρκετό γι’ αυτόν. Από την άλλη, διατηρεί τον γνωστό ναζιστικό και απειλητικό ενάντια σε όλους λόγο του, γιατί δε μπορεί να χάσει τον πυρήνα των οπαδών του που είναι τα απλά μέλη της Χ.Α., ο προσωπικός του, υπό ανασύσταση στρατός. Άρα, θα προσπαθήσει να κρατήσει μια ισορροπία προς τα μέσα και προς τα έξω. Ένας ναζί με σημαία την «απoναζιστικοποίηση».
Η τάση αυτή σχετικοποίησης των ταυτοτήτων είναι βολική για τους φασίστες και είναι διεθνής. Για «απoναζιστικοποίηση» μίλησε και ο Πούτιν, δικαιολογώντας την επίθεση στην Ουκρανία. Ο Κασιδιάρης και οι υπόλοιποι Έλληνες φασίστες βρήκαν το νέο

τους «πατριωτικό», μιλιταριστικό πάντα, ίνδαλμα. Οι ίδιοι που έχουν ιδεολογική συγγένεια και επαφές με τους ναζί του «Τάγματος Αζόφ». Λίγο πριν αντιευρωπαϊστές και τώρα ευρωπαϊστές, όπως και η Λεπέν, θαυμάστρια του Πούτιν (εναντίον της Ευρώπης), η οποία δηλώνει ότι μετά τον πόλεμο θα ξαναπροσεγγίσει τον Πούτιν για να μην τον προσεταιριστεί η Κίνα (προς όφελος της Ευρώπης)…
Άλλη μια «γραβατωμένη» προσπάθεια ήταν η συνεργασία των ακροδεξιών Μπογδάνου, Τζήμερου και Κρανιδιώτη, η οποία έληξε άδοξα τον Αύγουστο, δείχνοντας πόσο εύκολα διαλύονται τέτοιου είδους συμμαχίες πολιτικών καλικαντζάρων.

Ποιος θα βάλει φραγμό;

Απ’ ό,τι φαίνεται, μια συσπείρωση των φασιστών στο κόμμα του Κασιδιάρη, ή/και σε κάποιο άλλο μόρφωμα, περνάει «κάτω από τα ραντάρ» του πολιτικού συστήματος. Εξάλλου, έτσι έγινε και την περίοδο της μεγάλης ανόδου της Χ.Α. την περίοδο 2011-2012.
Όμως, οι φασίστες δουλεύουν «από τα κάτω», με μαζικές στρατολογίες οργισμένων νέων παιδιών, μικροαστών και λούμπεν στοιχείων που το σύστημα εξουσίας σπρώχνει συνεχώς στο περιθώριο, στην ανεργία και τη συνεχή επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου, με κατεστραμμένες εργασιακές σχέσεις και δυσοίωνο μέλλον. Οι φασίστες έχουν εύκολες απαντήσεις: «Οι ξένοι μάς παίρνουν τις δουλειές», φταίνε οι «διαφορετικοί», οι «συνδικαλιστές» κ.λπ. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση της ΝΔ ενισχύει τις ακροδεξιές ιδέες, συνεχίζοντας σταθερά την επίθεση στα λαϊκά στρώματα και στις εργατικές κατακτήσεις δεκαετιών. Με τη συμβολή των ΜΜΕ κρύβει τις ευθύνες της και τα πραγματικά προβλήματα, ανεβάζοντας σε πρωτοφανή επίπεδα την εθνικιστική αντιτουρκική έξαρση και τον μιλιταρισμό, με ρατσιστική, εγκληματική πολιτική απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες, που τους εμφανίζει σαν «εισβολείς», και την ανάπτυξη της αστυνομοκρατίας και της βίας απέναντι σε κάθε διεκδίκηση. Όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα πολύ πρόσφορο έδαφος για την άνοδο του φασιστικού φαινομένου. Ποιος λοιπόν μπορεί να το αντιμετωπίσει;

Η απάντηση δόθηκε και τότε, θα δοθεί και τώρα από τους αντιφασίστες και αντιφασίστριες που δεν ξεχνάμε και κρατάμε το νήμα της αντίστασης, όπως π.χ. με την παρουσία μας κάθε χρόνο στις συγκεντρώσεις για τον Παύλο Φύσσα. Στις καθημερινές μάχες στις γειτονιές, δίνοντας με την πειθώ και το παράδειγμα διέξοδο σε όσους και όσες θέλουν κάτι να αλλάξει. Δίνουμε το «παρών» στους αγώνες της εργατικής τάξης, ενάντια στην αδικία και τη μισαλλοδοξία. Έχοντας πάντα γρήγορα αντανακλαστικά απέναντι σε αυθαιρεσίες και εγκλήματα της εξουσίας. Ο φασισμός νικιέται στους δρόμους με συνεργασίες, με κινηματικά μέτωπα και συντονισμένη δράση. Δημιουργώντας κοινωνική «ασφυξία» στη διακίνηση των φασιστικών ιδεών. Όποιοι δίαυλοι επικοινωνίας και δεσμοί υπάρχουν μεταξύ μας θα πρέπει να ενισχυθούν, ευαισθητοποιώντας και ενεργοποιώντας περισσότερους νέους ανθρώπους.

Το αντιφασιστικό κίνημα πέτυχε μεγάλες νίκες. Έχει την «τεχνογνωσία» να αντιμετωπίσει και πάλι τους φασίστες, με επιμονή και συντροφικότητα.